

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉX, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 19 DECEMBER.

De *Paiz* doet in haar laatste nummer zien, aan welke tegenstrijdigheden, de vrienden van den oproer zich plichtig maken. Zoo vreesde M. Anspach niet te zeggen, dat de koning gedwongen is geweest « een besluit te teekenen, dat hij beschouwt als onwaardig, als de eer des konings krenkend. Het argument was des te gevaarlijker, dewijl het valsch was; *iedereen weet vandaag dat Z. M. wel verre van eene drukkings te hebben onderstaan, van wege zijne raadsheeren, de benoeming van M. de Decker verlangde.*

Wij hebben dit altijd gezegd en die waarheid erkend zijnde, vragen wij of M. Anspach nog zeggen durft dat de koning een onwaardige daad beging?

Den eersten dag zegden de mannen der doktrinaire partij, dat de wegzending der ministers, den koning eer aan deed. Den volgende dag beweerden zij dat het juist het tegendeel was, en men daarover niet meer spreken moest.... Is dit deloofbaar genoeg voor de prekers der openbare zedelijkheid?

MM. Frère en Bara, altijd dezelfde en de eenige *regisseurs, parlant au public*, zegden in den aanvang aan M. d'Anethan en zijne kollegas, den toon geven aan de zingers in de straat: *Wij willen niet in uwe paats optreden, toch niet!* 't is onze eerezucht niet, die ons handelen doet; maar wel de openbare zedelijkheid. Gaat heen; laat een ander ministerie komen en alles is gedaan.

De mannen hoopten, dat er geene andere ministers zouden gevonden worden. Maar toen zij gevonden werden, schreeuwden zij ontgoocheld: *De meerderheid mag de efenis van M. d'Anethan niet aannemen, en men moet den koning noodzaken de Kames te ontbinden, want de wegzending van het kabinet besluit in zich de algemeene ontbinding!*

Wat zij gisteren niet wilden, eischen zij vandaag. En wij zouden *dupe* zijn van hetgeen zij met zoo veel stoutmoedigheid uitroepen! Zij wilden het gezag, maar het deksel hien op den neus gevallen.

De Kamer.

Zitting van 15 december

VOORZITTERSCHAP VAN DEN HEER THIBAUT.

De zitting wordt ten 2 1/2 ure geopd. Aan het dagorde staat het vervolg de algemeene beraadslaving over het budget van 1872.

De heer JACOBS. — Ik wil enkel over de kwestie van Antwerpen spreken. De heer Frère was altijd vijandig aan de Antwerpsche beweging, en niet zonder reden, zij was de eerste opstand tegen zijne bekeer.

De heer Frère heeft nogtans in zijn van eene goeden dag voor Antwerpen gehad, het was den 11 mei 1868 Hij verklaarde toen te stemmen aan de afbraak der binnenfronten van de Noordercitadel.

Hij verklaarde toen gereed te zijn om te onderzoeken. Welnu, indien men moest aannemen dat deze verklaring de gansche handhaving der Noordercitadel beoogde, zou ware dit een bedrog geweest. Dit is niet mogelijk.

Wat de heer Frère zou willen, is eene verklaring van het tegenwoordige gouvernement te gunste van het gansche behoud der Noordercitadel. De heer minister van oorlog zegde gisteren, dat hij niets zou toestaan wat het verdedigingsstelsel van Antwerpen zou kunnen verzwakken. Wij hebben nooit iets anders gevraagd. Welnu, de generaal Renard heeft verklaard, dat al de bijzonderheden maar aanhaankelijk waren, en zonder nadeel zouden gewijzigd worden.

Wat eeneieder gewild heeft en wil, is, voldoening geven aan de belangen der stad Antwerpen, zonder het verdedigingsstelsel te verzwakken. Welnu, dit is volkomen mogelijk en de Noordercitadel kan gewijzigd worden zonder dat de verdediging van Antwerpen er door lijdt.

M. FRÈRE De heer Jacobs zegt dat ik vijandig was aan de Antwerpsche beweging, die de eerste opstand tegen mijn bekeer was geweest.

Ik heb de beweging van Antwerpen bestreden, uit hoofde van haren aard en van de valsche principen op welke zij steund. In plaats van te weerstaan, gelijk het onze plicht was, hadden wij kunnen toegeven. Wij zouden dan de vijf afgevaardigden van Antwerpen niet zien zetelen hebben op de banken der rechter zijde. Maar wij

beschouwen het als eene eer, wederstaan te hebben.

Wat ons omgeworpen heeft, is niet de Antwerpsche beweging; het is het princip, in vervolgens in andere kiescollegien geslopen.

Ik zal u op een ander oogenblik zeggen, wat er voor 't land, uit die verlatenheid der volstrekte principen, van uwe opinie is voortgesproten.

Gij legt de woorden van het gouvernement uit. Gij hebt een gansch plan; gij hebt met officieren gesproken. Maar waarom hebt gij dan niets gedaan, als gij aan het bewind waart?

M. JACOBS Ik heb gezegd, wat ik gedaan heb.

M. FRÈRE. Wat men in dit alles beoogt, is eene voldoening van eigenliefde. Men wil aan Antwerpen kunnen zeggen: eindelijk hebben wij de afbraak der Noordercitadel bekomen.

Op den dag, dat het gouvernement aan die eigenliefde der meetinghouders voldoening zal gegeven hebben, zal 't zijn gezag en 't koningsdom in gevaar hebben gesteld. (Onderbrekingen)

Om voldoening te geven aan de meetinghouders zal men voor geene verzwakking van het gezag des gouvernementen en des koningsdom achteruit treden. Op den dag, dat dit een volbracht feit zal zijn, zal het gouvernement zeer dicht bij zijnen val wezen.

M. JACOBS. De heer Frère weet niet waar bondgenoten zoeken. Eene zaak moet zeer dicht bij haar verlies zijn, om alzo om met krachtadigheid der wanhoop verdedigt te worden.

De heer Frère was die Aristides de Rechtvaardige niet, die geene overeenkomst maakte. Hij heeft zelf meer dan eene vergunning aan de Antwerpsche beweging gedaan; alleenlijk heeft hij al deze vergunningen te laat gedaan, en hij heeft de middelen niet versmaad om hier eenige zijner vrienden te doen wederkeeren.

Wat het princip betreft, waarvan gij spreekt, ik zal altijd de samsenspanning tusschen vrijdenkers en katholieken op den grond der vrijheid aannemen. Zetelde in het nationaal Congres de Potter niet met Felix de Merode? Zijn er op uwe banken geene antimilitaristen en militaristen? Zijn daar ook geene godlocheenaars en lieden die naar de mis gaan? Er is dus op uwe banken ook verschil van opinie.

De heer Frère laakt de eenige aanvallen die te Antwerpen tegen den Koning gericht zijn. Maar wij zijn de eerste geweest om die te laken. Kunnen wij over deze feiten meer verantwoordelijk gemaakt worden dan gij het zijt over de beleedigingen, welke over eenigen tijd onder de vensters van het paleis des Konings werden uitgebracht door het schuim van uwe partij?

Wij hadden, volgens u, eene afgevaardigde van Antwerpen niet mogen decoreren! Maar hebt gij zelf den hoofman der orangistische partij in België, met de Leopoldsorde niet verdecoré? (Onderbrekingen)

Het gouvernement heeft verklaard, dat het de kwestie der Noordercitadel zou onderzoeken. Niemand zal tegen het verdedigingsstelsel van Antwerpen te verzwakken; maar wijzigingen zijn mogelijk.

M. ROGIER. Ik zal voor de verdaging stemmen want ik beschouw het gedrag des gouvernementen als betreurelijk. Het gouvernement heeft geweigerd zijne inzichten te doen kennen, het moet zich nogtans openhartig verklaren.

Men onderzoekt te veel de militaire kwestien, men schokt de inrichting des legers. Zoo dikwijls men zich met militaire herinrichting heeft bezig gehouden, was het om de lasten te vermeerderen. Welnu, voor mijn deel, kan ik niet toestemmen aan eene verhooging des budgets, dat reeds zeer hoog is.

Men heeft ook gesproken van de herinrichting der burgerwacht. Deze herinrichting is nutteloos. De burgerwacht is nu zeer goed ingericht; zij heeft bewezen dat zij haren plicht volmaaktelijk weet te volbrengen.

In eene vereeniging der gelastigden van al de behoudende associaties des lands, onlangs te Brussel gehouden, heeft men de beleedigingen niet gespaard tegen de bewerkers van het oproer in tegen de burgerwacht, die men beticht het oproer begunstigd in plaats van beteugeld te hebben. In die vergadering heeft men gezegd, dat het land met aanstaande oproeren bedreigd is, en dat het gouvernement niet genoeg gepeend was om ze te beteugelen. Toen heeft een bare generaal gevraagd dat men het besluit den 31 augustus 1857 zou afschaffen.

Het bureau dezer vereeniging der gelastigden is vast geweest zij tot het gouvernement te welen, ten einde het te vragen om maatregelen te nemen. Welnu, het leger moet aan het burgergezag onderworpen zijn. Ik wensch te weten of het gouvernement zich bij de in 1857 geggeve onderrichtingen zal houden, die het leger toelaten te handelen dan wanneer het door burgerlijke overheid wordt opgeëischt.

M. GUILLAUME, minister van oorlog. Ik kan den h. Rogier antwoorden, dat de onderrichtingen in 1857 volkomen duidelijk zijn. Het

militaire gezag moet, om te handelen, volkomen 'takkord zijn met het burgerlijk gezag. Er kan geene kwestie zijn om op deze onderrichtingen terug te komen.

M. DE KERCHOVE. M. Frère heeft woorden berinnerd, die ik in augustus 1870, in de behoudende associatie van Brussel heb uitgesproken. Ik heb gezegd dat de uitslag van juni aan eene samsenspanning was toe te schrijven. Dit is waar. Ik heb gezegd dat er liberalen waren die met ons hadden gestemd. Het is een liberaal dagblad dat 's anderendaags na de kiezingen, van de algemeene verlichting gesproken heeft.

Ik heb die samsenspanning toegejuicht, omdat ik ze beschouwde als het einde van dien clericoliberalen twist, die u doet leven.

Ik ben in de meeting van Luik geweest. De heer Frère heeft mij dat nooit kunnen vergeven. Welnu, ik herinner mij dat op het einde dezer meeting iemand een geknor voor den heer Frère voorstelde, en dat er een gerucht ontstond, bekwaam om de zaal te doen instorten.

Dit feit, dat te Luik geschied is, doet den heer Frère geloven, dat die meeting tot alles bekwaam was! De *Internationale* bestond toen niet, toch niet gelijk zij heden is ingericht, en door geheel de beschafte wereld gevloekt wordt.

De heer Frère heeft mij verweten, de conscriptie eertijds gelaakt te hebben. Ik ben nog in de gevoelen. Ik zou nog liever den verplichten dienst hebben dan de conscriptie. Ik heb dus aan niet eene mijner opinien verzaakt.

De heer Frère zegde ons gisteren, dat hij voor de opofferingen niet achteruit was geweest. Maar waar is de groote opoffering voor degenen, die de kinderen van anderen doen soldaat worden, hun de *Brabançonne* voorzorgende. De eenige opoffering zou zijn, in persoon op te trekken.

Ik betwist uwe vaderlandsliefde niet, maar gij hebt het recht niet, de onze verdacht te houden. Men spreekt altijd van de opinie der vertegenwoordigers, maar men moet ook de opinie der vertegenwoordigden in aanmerking nemen. Welnu, het arrondissement, dat ik vertegenwoordig, is zeker antimilitarist, maar het is ook katholiek. Hebben mijn kiezers de militaire lasten niet lief, zij hebben de lasten van uw bekeer nog min lief!

M. BARA. De heer Jacobs heeft de decoratie van den heer Metdepenningen gelaakt omdat deze orangist was. Die advocaat van Gent, een zeer achtbaar man, was orangist voor 1830.

Stemmen ter rechter zijde. Hij bleef het nog lang daarna.

M. BARA. Tijdens de omwenteling verbond hij zich niet met de zaak van den overwinnaar, hij bleef getrouw aan den overwonnenen. Maar wanneer de omwenteling een volbracht feit was, trad de heer Metdepenningen den nieuwen staat van zaken bij, en na 40 jaren diensten zou die man niet mogen geëleceerd zijn geworden!

De heer d'Hane, schepene van Antwerpen, heeft deel genomen in de beweging die voor doel had den Koning in minachting te brengen. De Antwerpsche beweging was vijandig aan den Koning. Gij loochent dit heden, maar de openbare opinie heeft zich niet bedrogen. Den heer d'Hane decorerende hebt gij eene mislag bedreven.

De heer Metdepenningen heeft de zaak des Konings van Holland gediend maar hij heeft voor die dynastie, de dynastie van Koning Leopold niet aangeraad. (Onderbrekingen.)

M. DELHAYE herinnert dat in 1857, te Gent, het gemeente bestuur bedankingen stelde aan den generaal Capiaumont, voor de diensten die hij aan de zaak der orde bewezen had. Welnu, op dit tijdstip is niet een druppel bloed vergoten geworden. Generaal Capiaumont heeft zijnen plicht gedaan en veel van het vaderland verdient.

M. MALOU, minister van financiën, vraagt dat het wetsontwerp op het contingent des legers aan het dagorde van morgen gesteld worde. — Aangenomen.

M. DUMORTIER vraagt de sluiting der algemeene beraadslaving.

M. MALOU verklaart dat het gouvernement er aan houdt nog eenige uitleggingen te geven. De zitting wordt om 5 ure geheven.

Zitting van 16 december.

Aan de dagorde is de discussie over het contingent van het leger voor 1872.

M. GUILLAUME. Een voorstel van verlagding is neergelegd; ik zou dit voorstel willen ingetrokken zien. Men mag onze organieke wetten niet altijd op het spel zetten.

LINKS. Het gouvernement zet ze op het spel. M. GUILLAUME. Zeker neen, want de heer minister van financiën heeft lyaal verklaard, onze organieke militaire wetten lyaal uit te voeren. Men moet de organieke wet niet verwarren met de wet op de reëcrutering. Deze twee wetten verschillen veel van elkaar. Men kan deze grootelijks wijzigen zonder het minste aan de organieke wet te raken. Wat mijn verslag betreft, het bestatigt de

feiten, zooals zij bestonden bij mijne komst tot het bewind. Dit rapport bestatigt dat wij het effectief niet hadden, welk wij volgens de wet zouden moeten hebben. Toen ik dit feit aanhaalde heb ik de inrichting van 't leger niet aangeraad.

De achtbare heer Pirmez houdt staande, dat ik geene rekening gebouwen heb van een zeker getal mannen, die zouden deel moeten maken van het contingent. De heer Pirmez vergeet dat er altijd onwaarden zijn, waarvan men moet rekening houden bij de vorming van 't contingent.

M. PIRMEZ. Men had u 1200 duizend manne gegeven.

M. GUILLAUME. Neen, men heeft mij slechts 100 duizend man gegeven.

M. PIRMEZ. Ik vraag het woord.

M. GUILLAUME. Ik heb de inrichting van het leger niet gekriticeerd. Over de nationale kwestien is er in eene Kamer geene oppositie. De leden, welke de kwestie willen verdragen, hebben geen ander doel dan het gouvernement zich te doen verklaren over den persoonlijken dienst. Welnu er bestaat een punt, waarop gij allen 'takkord zijt: 't is de noodzakelijkheid om de aanwerving voor het leger te verbeteren.

M. FRÈRE. Wij hebben ze verbeterd.

M. GUILLAUME. Zij moet nog verbeterd worden.

M. FRÈRE. Wijs ons de middelen aan.

M. GUILLAUME. 't Zij altijd de laagste klassen der samenleving, welke de meeste elementen leveren. Dit kan niet worden tegengesproken. Ik, voor mij, heb reeds aan de Kamer doen kennen welk het beste middel was om dezen zaken-toestand te verbeteren. Ik heb dit middel niet uitgevonden; ik heb er mij enkel aangesloten. Gij zult u nog wel herinneren dat ik aan de Kamer gezegd heb: ik verlang vurig dat het land en de Kamer erkennen, dat de afschaffing der plaatsvervangende hoogst rechtvaardig en nuttig zijn. Dit is mijne manier van zien, doch ik denk niet dat het redelijk zijn zou reeds van heden af te vragen, dat al mijne kollegas uitspraak zouden doen.

Ik hoop, mijnheeren, dat gij niet zult aarzelen het eerste budget van oorlog te stemmen, welk u wordt aangeboden na de ernstige gebeurtenissen, waarvan België getuige is geweest. De zitting wordt geheven om 4 3/4 ure. Heden dinsdag zitting om 2 ure.

Engeland.

ZIEKTE VAN DEN PRINS VAN WALLIS.

Londen, 15 december.

In de laatste dagen scheen de Prins van Wallis in beterschap toe te nemen, maar sinds gisteren schijnt het geaard, wel verre van te wijken, zeer dreigend te zijn geworden; niets is tot dusver het publiek komen geruststellen. Naar men verzekert, heeft zich bij de typhuskoorts nu ook outsteking van luchtpijp en longen gevoeld.

Alle hoop is nog niet verloren, maar er is een crisis ingetreden, die over het leven van den lijder moet beslissen. De Koningin heeft haren zoon willen bezoeken, maar men heeft haar niet bij hem toegelaten.

Alhoewel zij als moeder het mogelijke heeft gedaan om door hare tegenwoordigheid niet alles bij haren zoon in rep en roer te brengen, moest de etiquette worden geëerbiedigd, zoodat het gansche personeel in gala verscheen; daartuit ontstond zoo veel beweging, dat de geneesheeren zich verplicht zagen Hare Majesteit te verzoeken, Sandringham te verlaten; waaraan zij met de meeste toegewendheid heeft voldaan.

De ongerustheid, die de toestand van den Prins haar inboezemt, en de nog altijd treurige herinnering aan de noodlottige ziekte van haren gemaal, hebben, gelijk licht te denken valt, de reeds zwakke zenuwen van de Koningin geschokt. Te Windsor leefde zij in doodelijke ongerustheid, altijd wachtende op de bullieus der geneesheeren, die haar per telegraaf werden medegedeeld.

Zij heeft de kinderen van haren zoon bij zich laten komen; zoowel om hen voor besmetting te vrijwaren, als om hem in zijn paleis meer rust te bezorgen.

De ongunstige berichten deden haar besluiten zich gisteren naar Sandringham te begeven; de broeders en zusters van den lijder kwamen daar ook bijeen.

De gansche koninklijke familie is radeloos — en met haar de handstand, die eene doodelijken afloop der ziekte voorziet, helgeen voor Hof en stad een langdurig tijdperk van rouw en stilstand zou doen aanbreken.

— De dagbladen bestatigen eenen meer gunstigen toestand van den Erfprins. Al de ziekte-teekens zijn verminderd.

— Er is een groote brand uitgeborsten te Londen, die voor omtrent 250,000 pond sterl. schade heeft veroorzaakt. 60,000 tot 80,000 kwartiers graan zijn daarbij vernield.